

Još malo o zabrani gradnje minareta

Kako je Švicarska na putu da postane BiH

Generalni sekretar Centra za evropske integracijske strategije i ekspert za pitanja Balkana za Opendemocracy je napisao kratak ali žestok tekst o paradoksima švicarske demokratije koji su zabranom izgradnje minareta izašli na vidjelo. Tekst u kojem autor traži odlazak zastarjelih političara, nove forme dijaloga i usklađivanje švicarskog sa međunarodnim pravom, uz dozvolu autora, Oslobođenje prenosi uz neznatno kraćenje

Piše: Christophe SOLIOZ

Švicarski glasači nadmoćno su odobrili zabranu izgradnje minareta. Ovo je udarac multikulturalnoj slici države u kojoj je oko 400 hiljada muslimana - negdje oko 4,3 posto populacije - vrlo dobro integrirano i smatraju se umjerenim, u svakom slučaju miljama od fundamentalističkih klišeja. Većina muslimana tokom devedesetih je došla sa Balkana i samo manjina su vjernici praktikanti. Istina, nisu svi prihvatili političke i kulturne kodove svoje nove države. Ovo možda objašnjava zašto se ovi umjereni i toleranтни muslimani suočavaju sa poteškoćama u prezentiranju samih sebe kao politički vidljive pozitivne sile, kao što Tariq Ramadan preporučuje.

Mračne vode

Usvojene ustavne promjene, koje jasno diskriminiraju

jednu religijsku grupu, nedvojbeno su protivne međunarodnom zakonu i, zaista po Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima, zabranjena je diskriminacija u zaštiti osnovnih prava. Dalje, sud u Strasbourg mogao bi presuditi protiv ove nedvosmislene manifestacije švicarskog ksenofobičnog populizma. Ovo bi dovelo Švicarsku, koja trenutno predsjedava Vijećem Evrope, u sukob sa Evropskim sudom za ljudska prava kao i sa Poveljom o civilnim i političkim pravima Ujedinjenih nacija - u mračne pravne vode.

Državni autoriteti u tom slučaju bi morali braniti ustavni amandman kojem su se usprotivili i parlament i federalna vlada - koji je 27. augusta 2008. potvrdio da inicijativa ugrožava vjerske slobode i uvodi diskriminaciju. Isti dokument dalje eksplicitno navodi kako je inicijativa "nepomirljiva sa različitim ljudskim pravima koja su garantirana Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i Poveljom o civilnim i političkim pravima". Sa zabranom minareta uključenom u svoj ustav, Švicarska postaje čudesna zemlja nonsensa.

Krajnje je vrijeme da švicarski autoriteti ozbiljno razmotre kontradikciju i konflikt između nacionalnog i inter-

nacionalnog prava.

Bez obzira na to što se referendum fokusirao na minarete, a ne na džamije, mnogi muslimani drže da su Švicarci glasali upravo protiv muslimana pa je kolateralna šteta očigledno velika. Slika tolerantne države u kojoj ljudi različitih religija žive u harmoniji teško je kompromitirana.

OČAJNA ZEMLJA
Država koja je dugo sebe smatrala modelom tolerancije postala je očajna zemlja avantura - bez ideja gdje će putovanje završiti. Političke elite pokazale su se potpuno nesvesne ishoda referenduma. Još gore, odsustvo bilo kakvog liderstva otvara put za nove poreze - možemo zabraniti, recimo, hidžab na zahtjev ultrakonzervativne švicarske narodne stranke

na. Sad više nego ikad, religijski i politički dijalog je potreban.

Država koja je dugo sebe smatrala modelom tolerancije, postala je očajna zemlja avantura - bez ideja gdje će putovanje završiti. Političke elite pokazale su se potpuno

nesvesne ishoda referenduma. Još gore, odsustvo bilo kakvog liderstva otvara put za nove poreze - možemo zabraniti, recimo, hidžab na zahtjev ultrakonzervativne švicarske narodne stranke.

Nada na horizontu

Reakcija civilnog sektora (jako slabog) podsjeća na prazninu iskušenu 6. novembra 1992, kad su Švicarci na referendumu odbili Sporazum o osnivanju Evropske ekonomske zajednice. Od tada, švicarsko članstvo u Evropskoj uniji je blokirano, i ne postoje znaci nade na horizontu. Ovdje, opet, političke i intelektualne elite su dokazale nespošobnost da iniciraju konstruktivan proces približavanja EU.

Politika promjena zahtijeva više hrabrosti. Zastarjela politička klasa mora odstupiti i dati mjesta novoj generaciji motiviranoj i sposobnoj da rekonstruira švicarski model demokracije i tolerancije kako bi se suočila sa evropskim integracijama.

Zasad, priče koje kruže ovom zemljom fantazija su opasne. Bosna i Hercegovina ponekad mašta da postane Švicarska Balkana. Ali sada je Švicarska ta koja je iskusila noćnu moru približavanja svoje sudbini podijeljene države.

VIJESTI

Koalicioni sporazum u Banjoj Luci

Predstavnici Narodne stranke Radom za boljitak i Narodne demokratske stranke potpisali su jučer koalicioni sporazum o zajedničkom izlasku na predstojeće opće izbore na nivou RS-a, javlja Fena.

Potpredsjednik NS Radom za boljitak Jerko Ivanković Lijanović rekao je da se ovim najavljuje novo političko poglavlje na ovim prostorima, te da se umjesto politike etničkog i nacionalnog konflikta promovira politika nacionalne saradnje, a umjesto politike ekonomske siromaštva promovira se ekonomski razvoj.

Na pres-konferenciji u Banjoj Luci rečeno je i da je podržana kandidatura Mladena Ivankovića Lijanovića, predsjednika Narodne stranke Radom za boljitak, za predsjedavajućeg Vijeća ministara BiH. Predsjednik NDS-a Krsto Jandrić izjavio je da su "programi stranaka gotovo identični, jer je kao prioritet navedeno zalaganje za ekonomski razvoj i RS-a i BiH, što implicira da te obje stranke prihvataju i RS i BiH".

Izveštaj o borbi protiv terorizma

Prezentacija izveštaja o pozitivnim primjerima angažmana organizacija civilnog društva u aktivnostima Sektora za borbu protiv terorizma, organiziranog kriminala i zloupotrebe narkotika pri Ministarstvu sigurnosti BiH bit će održana danas u Sarajevu, najavljeno je iz Britanske ambasade u BiH.

Izveštaj je jedan od rezultata projekta koji je konsultantska kuća ATOS Consulting uz finansijsku podršku Vlade Velike Britanije provela od februara do decembra ove godine, prenosi Fena.

Cilj projekta je identifikacija mehanizama koji će uvećati prisutnost i učesće organizacija civilnog društva u radu ovih institucija da bi se osigurala odgovorne i pravredne usluge prema građanima BiH.

Povodom jedne smrti

Mladen Grahovac, priča o životu

Prošlog ponedjeljka u Prijedoru je, devet dana nakon 59. rođendana, umro Mladen Grahovac. Njegovom smrću ova je zemlja izgubila još jednog istinskog antifašistu, svijet velikog humanistu, a njegova porodica najvećeg prijatelja

Ne sjećam se tačno časa kada smo se upoznali, možda i zato što je Mladen Grahovac umio ljude prihvaćati tako otvorena srca da se stvarao onaj dojam poznanstva *odvijek*. Znam pouzdano da je u njemu ova zemlja imala čvrst oslonac u borbi protiv svakovrsnih fašizama - i kada je trebalo djelom pokazati, u onim najgorim vremenima, da si protivnik progona drugih i drugačijih i kada je trebalo javno detektirati one koji rezultate rata žele kapitalizirati.

Mladen je zapravo čitav svoj život posvetio nepokolebljivoj

borbi protiv nacionalističkih i klero-fašističkih ideologija i klanova, snoseći istinski sve posljedice puta koji ne poznaje kompromiserstvo, moralni relativizam i podaništvo. Ostao je trajno pogođen masovnošću i monstruošću zločina u svome rodnom Prijedoru u posljednjem ratu, a kao odgovor na politiku masovnog istrebljenja i etničkog čišćenja odabrao je nesmirujuću borbu protiv lokalnih nacionalističkih oligarhija.

- Njegova uvjerenost da dobro mora pobijediti zlo svakodnevno

Mladen Grahovac

se potvrđivala u neprekidnom insistiranju i ukazivanju na urođenu, te suštinsku građansku, radničku i ljevičarsku orijentaciju Bosanske krajine, reći će njegov sin Vedran i objasniti: - Kao ubijedeni ljevičar bezrezervno je vjerovao i radio na suštinskoj transformaciji socijaldemokratije u BiH, te na njenom postavljanju s onu stranu partijske autokratije, masovne produkcije mediokriteta, te moralne i političke korupcije.

Sin je, naravno, bio Mladenov ponos, ali ništa manje od kćerke

Dijane, ili snahe Sabrine i zeta Nenada, koje je kao i sve - prihvatio kao najrođenije. O dragom Mladenu, njegovom životu kojim je postavio visoke standarde ljudskosti, njegovom odlasku i neizrecivoj boli i žalosti za nje - bezrezervno je vjerovao i radio na suštinskoj transformaciji socijaldemokratije u BiH, te na njenom postavljanju s onu stranu partijske autokratije, masovne produkcije mediokriteta, te moralne i političke korupcije.

Sin je, naravno, bio Mladenov ponos, ali ništa manje od kćerke

V. SELIMBEGOVIĆ